

erhvervsvejledningen og uddannelsesvæsenet, er det forudsat, at der til rådet knyttes et sekretariat.

Til § 3.

I *stk. 1* fastslås, at den offentlige arbejdsanvisning fortsat — jfr. den gældende lovs § 1, *stk. 1* — skal yde vederlagsfri, individuel erhvervsvejledning. Om samarbejdet med skolevæsenet — jfr. bestemmelsen i den gældende lovs § 3 — som nu i henhold til skolelovene af 1958 og lov om ændringer af lov om ungdomsundervisning m. v. af 1960 skal give erhvervsorientering, bestemmes, at arbejdsanvisningen står til rådighed med bistand ved tilrettelæggelse og gennemførelse af denne erhvervsorientering.

Den offentlige arbejdsanvisnings pligt til at yde erhvervsorienterende bistand er i øvrigt ikke begrænset til at omfatte erhvervsorientering i folkeskolen, gymnasieskolen og ungdomsskolen, idet en sådan bistand efter forslaget ligeledes skal kunne ydes til andre organer og institutioner, der udøver erhvervsorientering, f. eks. højskoler, særforborgens og børneforborgens institutioner m. v., jfr. herved bemærkningerne til § 2 om nødvendigheden af koordinering.

Efter forslaget skal der knyttes erhvervsvejledning til hvert enkelt offentligt arbejdsanvisningskontor. Dette er stort set en lovfæstelse af den eksisterende ordning, idet der administrativt — med hjemmel i den gældende lovs § 1, *stk. 2* — er etableret erhvervsvejledning ved alle kontorerne, bortset fra at erhvervsvejledningen for hovedstadsområdet er samlet under arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg.

Ved forslaget i *stk. 2*, om, at erhvervsvejlederne ansættes ved den offentlige arbejdsanvisning som sådan, åbnes der mulighed for en ordning, der bedre kan sikre en fordeling af erhvervsvejlederpersonalet afpasset efter det til enhver tid eksisterende lokale behov. Endvidere vil man under en sådan ordning, der i øvrigt forudsætter, at erhvervsvejledningen fremover baseres på heltidsansatte erhvervsvejledere, få større mulighed for gennem fastlæggelsen af ensartede retningslinier for udvælgelsen og uddannelsen af erhvervsvejlederne at sikre et tilfredsstillende fagligt niveau.

Kontorbestyrerne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer skal efter forslaget som hidtil forhandle med de stedlige skolemyndigheder forud for afgivelse af indstilling til arbejdsdirektoratet om ansættelse af erhvervsvejledere. For at fremme en nær kontakt og et frugtbart samarbejde mellem skolen og den offentlige arbejdsanvisning vil man

anse det for naturligt og ønskeligt, at de stedlige skolemyndigheder på tilsvarende måde orienterer sig hos den offentlige arbejdsanvisning, inden der ansættes særlige medarbejdere til at varetage erhvervsorientering i skolerne.

Bestemmelsen i *stk. 3*, svarer til den gældende lovs § 5, *stk. 2*.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer — med enkelte redaktionelle ændringer — til den gældende lovs § 4.

Til § 5.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende lovs § 5, *stk. 1*, idet man dog ved bestemmelsens formulering har taget hensyn til, at den for erhvervsvejledningen nødvendige sagkyndige bistand ikke er begrænset til den psykologiske sagkundskab, men også omfatter f. eks. den pædagogiske sagkundskab. Sådan sagkyndig bistand er allerede under den nuværende ordning knyttet til arbejdsdirektoratets afdeling for erhvervsvejledning.

Bestemmelsen i *stk. 2* om iværksættelse af særlige uddannelsesforanstaltninger for erhvervsvejledningspersonale må ses på baggrund af, at det har vist sig påkrævet, at der inden for erhvervsvejledningsinstitutionens rammer gennemføres en systematisk uddannelse for personalet. Der er herved navnlig tænkt på gennemførelsen af en grundlæggende uddannelse for erhvervsvejledere af betydeligt større omfang end den hidtidige erhvervsvejlederuddannelse, der i det væsentlige har indskrænket sig til nogle få kursus af 8 eller 14 dages varighed. I øvrigt henvises til, at det i henhold til § 2, *stk. 3*, er henlagt til erhvervsvejledningsrådet at fremsætte forslag til retningslinier for uddannelse af personale, som udfører erhvervsvejledningsopgaver.

Til § 6.

Erfaringerne har vist, at der til brug for erhvervsvejledningen må foregå en stadig indsamling og bearbejdelse af oplysninger om erhvervs- og uddannelsesforhold m. v.

Til § 7.

Udgifterne afholdes og fordeles for så vidt de vedrører de enkelte arbejdsanvisningskontorer efter de i arbejdsløshedslovens § 2, *stk. 10* og *11*, indeholdte regler, d. v. s. således, at $\frac{1}{4}$ af udgifterne bæres af kommunerne og $\frac{3}{4}$ af staten.

De øvrige udgifter i medfør af denne lov, d. v. s. arbejdsdirektoratets lønudgifter m. v. som centralledelse, samt udgifter til henholdsvis tilvejebringelse af hjælpemidler og oplysningsmateriale til brug for erhvervsvejledningen og iværksættelse af ud-